

Bulgaria, Pazardzhik 4.3.-15.4.2014

Janet Valliovuo ja Ramoona Rahja, Horaca11

Johdanto

Lähdimme ulkomaille, koska halusimme kokeilla jotain erilaista ja kokeilla rajojamme. Halusimme lähteä Iso-Britanniaan, ja haimmekin paikkaa aluksi sieltä. Työssäoppimispaikan löytäminen osoittautui kuitenkin hankalaksi, ja lopulta laitoimme hakemuksia Englantiin, Irlantiin, Espanjaan ja Bulgariaan. Bulgariasta löytyi meille sopiva paikka ja lähdimme matkaan hieman jännittynein mielin.

Saapuminen Bulgariaan

Aloitimme matkan Bulgariaan jo päivää ennen lentoa. Matkustimme Janetin isän kyydillä Hyvinkäälle, jossa yövyimme sukulaisten luona. Seuraavana aamuna ajoimme Helsinki-Vantaan lentokentälle, josta lentomme kohti Bulgariaa lähti. Teimme välilaskun Munchenissa, jossa jouduimme odottamaan melkein 5 tuntia. Lennot menivät mukavasti ja saavuimme Sofiaan myöhään illalla. Sofian lentokentällä meitä oli vastassa sihteeri Iliana ja kuskimme. Sofiasta matkasimme asunnollemme Pazardzhikiin. Huone oli jääkylmä, koska patteri ei ollut päällä. Napautimme sen päälle ja nukahdimme heti sänkyyn päästyämme, koska olimme niin väsyneitä pitkän matkustuksen jälkeen.

Työssäoppimispaikkamme

Saapumisviikollamme meillä oli kolmena päivänä bulgarian kielen kurseja. Iltapäivisin sihteerimme Iliana esitteli meille kaupunkia. Seuraavalla viikolla maanantaina aloitimme työt. Työssäoppimispaikkamme oli ravintola nimeltä Roni. Ravintolan henkilökunnasta vain yksi tarjoilija ja yksi kokki puhuivat hieman englantia, muut puhuivat vain bulgariaa. Iliana oli kanssamme ensimmäisen viikon töissä tulkkaamassa, sen jälkeen meidän oli pärjättävä omillamme. Vaikka kielimuuri olikin välissämme, kaikki työntekijät ottivat meidät loistavasti vastaan. Opimme nopeasti keittiösanaston ja elekieli oli apuna. Kaikki työntekijät olivat huumorintajuisia ja meillä oli hauskaa yhdessä. Päivittäin pakkasimme aamulla kouluruoan. Iltapäivisin ja iltaisin autoimme keittiössä valmistamaan eri annoksia. Mieleemme jäivät kaikki mukavat työtoverit, joiden kanssa saimme viettää monta ikimuistoista hetkeä.

Asuminen, ruokailu

Asuimme vierailumme ajan paikallisen koulun asuntolassa. Asunto oli ympäröity aidalla ja paikalla oli jatkuvasti vartija. Iltaisin meidän täytyi olla takaisin asunnolla viimeistään klo 23.00. Vartijoiden takia meillä oli turvallinen olo asuntolassa. Oli kuitenkin välillä vaikeaa kommunikoida, koska vartijat eivät puhuneet lainkaan englantia ja viikonloppuisin paikalla ei ollut muita. Meitä hieman ahdisti kotiintuloaika, mutta siihen tottui. Viimeisellä viikolla saimme olla myöhempään, koska halusimme juhlia aikaamme Bulgariassa. Valitsimme yhteisen huoneen, koska se tuli paljon halvemmaksi. Huoneessamme oli makuuhuone, pieni eteinen ja suihku/wc. Meillä oli jääkaappi, mutta ruokaa emme voineet valmistaa, koska ei ollut keittiötä. Eniten meillä tuli ikävä pyykinpesukonetta, koska pyykit piti pestä käsin. Kävimme joka päivä ravintolassa syömässä. Löysimme monta kivaa ravintolaa ja syöminen oli hyvin edullista Bulgariassa.

Vapaa-aika

Yleensä työpäivämme loppuivat klo 16. Iltapäivisin vietimme aikaa ravintoloissa ja kiertelimme kaupunkia ja shoppailimme. Tutustuimme nopeasti paikallisiin ja vietimmekin ystäviemme kanssa paljon aikaa. Myös työkavereiden kanssa jäimme joskus töiden jälkeen istumaan ja juttelemaan. Tutustuimme myös paikalliseen yöelämään ja kävimme ystäviemme kanssa tutustumaan läheiseen kaupunkiin Plovdiviin. Plovdiv oli todella upea kaupunki ja haluaisimme palata sinne joku päivä. Matkustimme myös eräs lauantai pääkaupunkiin Sofiaan ja kiersimme kaupunkia ja shoppailimme hieman. Sofia ei kuitenkaan ollut niin paljon meidän mieleemme, kuin Pazardzhik ja Plovdiv.

Yleisesti Bulgariasta

Vaikka lähdimmekin Bulgariaan hieman varautunein mielin, työssäoppimisjaksosta muodostui erittäin myönteinen ja unohtumaton kokemus. Bulgariassa näimme paljon köyhyyttä, mutta huomasimme että ihmiset ovat köyhyydestä huolimatta todella onnellisia ja ystävällisiä. Tapasimme matkan aikana monia todella sympaattisia ihmisiä. Myös meidän välimme lähentyivät asuessamme yhdessä kuusi viikkoa. Pazardzhikissa melko harva puhui englantia, joten opimme myös kommunikoidaan ilman yhteistä kieltä. Enää emme pidä kaikkea niin itsestäänselvyyksinä. Kuten sitä, että on yhteinen kieli jolla kommunikoida, tai joku jolle soittaa heti kun ilmaantuu pienikin ongelma. Arvostamme entistä enemmän sitä, kuinka hyvin asiat ovatkaan Suomessa. Ihmiset olivat hyvin kohteliaita ja huomaavaisia. Matka oli kaiken kaikkiaan hyvin opettavainen kokemus. Emme kokeneet kulttuurishokkia, vaan olimme avoimin mielin ja positiivisia. Emme muistele mitään negatiivisesti vaan koko matka oli mahtava. Haluamme vielä palata Bulgariaan ja erityisesti Pazardzhikiin. Suosittelemme kaikille työssäoppimista ulkomailla. Se antaa paljon itsevarmuutta ja avartaa mieltä. Ehkä Bulgaria ei kuitenkaan sovi aivan kaikille. Sinne lähtiessään täytyy olla todella avoin. Kielimuuri on kuitenkin melkoinen ja olosuhteet aika paljon huonommat kuin Suomessa. Juuri meille se oli kuitenkin mahtava kokemus, emmekä vaihtaisi sitä mihinkään.

